

arbejde med Socialministeriet skal udarbejde et Forslag om Børnerente, og det skulde efter de Erfaringer, som man jo ved Socialministeriets Hjælp kan indhøste fra andre Lande, ikke være vanskeligt, uden at jeg dog vil opfordre til bare at skrive af, hvad man har i andre Lande. Men det skulde ikke være vanskeligt for et saadant Udvalg at naa frem til at forelægge et Forslag i næste Rigsdagssamling. Jeg advarer dog paa Forhaand imod at nedsætte en Kommission, der skal tumle i Aarevis med Problemet, og naar den saa endelig foreslaar noget godt, afviser man at gennemføre det. I den Henseende er Befolkingskommissionen af 1935 et afskrækkende Eksempel. Endnu 10 Aar efter at den afgav Betænkning, har det ikke været muligt at faa dens udmærkede Forslag igennem.

Jeg tillader mig ogsaa at advare imod Fiduser paa dette Omraade. Der har i den sidste Tid været Oplysninger fremme i Pressen om, at man fra konservativ Side har fremsat Synspunkter, der gaar ud paa at yde Børnetillæg paa, saa vidt jeg ved, 75 Kr. om Aaret, et Børnetillæg, som først skulde indvirke paa Pristallet og forhindre Lønforhøjelser trods Prisforhøjelser. Jeg siger disse Ting, fordi det er langt fra vor, Forslagsstillernes, Hensigt, at vi skal give noget med den ene Haand, som vi saa tager igen med den anden. Det vil ikke gavne noget Sted. Jeg vil tro, at det høje Ting nærer Ængstelse over for Udgifterne, og jeg hører allerede det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsens Ord: Hvor skal Pengene komme fra? Men hertil vil jeg gerne sige, at hvor der er Vilje, er der ogsaa en Vej, og naar man saavel i Norge som i England og Sverige har kunnet finde frem til en saadan Lovgivning, saa skulde det vel ikke være en urimelig Forventning, at vi ogsaa i Danmark skulde kunne bringe den sociale Lovgivning op paa Højde med andre Landes og op paa et Niveau, der er tilfredsstillende for Familieforsørgelsen.“

Socialministeren kunde ikke anbefale, at man vedtog Forslaget, idet Socialministeriet i Forvejen arbejdede med adskillige Planer, som man gerne vilde have virkeliggjort, efterhaanden som de økonomiske Forhold gjorde det muligt. „Et af de Omraader, vi har anset for paaatrængende, er Underholdsbidraget til Børn af enlige Forsørgere, men i Overvejelserne herom har Socialministeriet ogsaa beskæftiget sig med Muligheden for Ydelsen af et almindeligt Børnetilskud til alle Børn, saaledes som man har kunnet gennemføre det i Sverige og andre Lande, som det ærede Medlem, der nys havde Ordet, nævnte det.

De af Socialministeriet foretagne Beregninger over, hvad det vilde koste at gennemføre en Ordning, hvorefter der blev ydet et Tilskud af samme Størrelse som det svenske, nemlig